

به نام خداوند جان و خرد
کز این برتر اندیشه بر نگذرد

خداوند نام و خداوند جای
خداوند روزی ده رهنمای

خداوند کیوان و گردان سپهر
فروزنده ماه و ناهید و مهر

ز نام و نشان و گمان برتر است
نگارنده بر شده پیکر است

به بینندگان آفریننده را
نبینی مرنجان دو بیننده را

نیابد بدو نیز اندیشه راه
که او برتر از نام و از جایگاه

سخن هر چه زین گوهران بگذرد
نیابد بدو راه جان و خرد

خرد گر سخن برگزیند همی
همان را گزیند، که بیند همی

ستودن نداند کس، او را چو هست
میان بندگی را بیایدت بست

خرد را و جان را همی سنجد اوی
در اندیشه سخته کی گنجد اوی

بدین آلت رای و جان و زبان
ستود آفریننده را کی توان

به هستیش باید که خستو شوی

ز گفتار بی‌کار یک‌سو شوی

پرستنده باشی و جوینده راه
به ژرفی به فرمانش کردن نگاه

توانا بود هر که دانا بود

ز دانش دل پیر برنا بود

از این پرده برتر سخن‌گاه نیست

ز هستی مر اندیشه را راه نیست